

بررسی آستانه شنوایی دندانپزشکان عمومی شهر یزد در سال ۱۴۰۳

معاون تحقیقات و فناوری دانشگاه علوم

پزشکی یزد

گروه های هدف:

متخصصان و پژوهشگران

پاییز ۱۴۰۳

در محیط کار دندانپزشکی، دندانپزشکان در معرض اثرات مضر ناشی از عوامل متعددی مانند صدای تولید شده توسط ابزار کار خود قرار دارند، که می تواند اثرات نامطلوبی بر روی شنوایی آنها داشته باشد.

البته حساسیت افراد نسبت به سر و صدا یکسان نمی باشد و در محیط های پر سر و صدا تمامی افراد در یک زمان دچار مشکل نمی شوند. تعیین آستانه شنوایی

توسط اودیومتری در افراد دارای مواجهه با سر و صدا الزامی است تا تغییرات آستانه، هر چه زودتر کشف شود و با اقدامات پیشگیرانه از قبیل کاهش سر و صدای محیط کار و یا خارج کردن فرد از محیط پر سر و صدا از پیشرفت کاهش شنوایی جلوگیری شود

آثار فیزیولوژیک سر و صدا شامل اشکال در پروسه خواب و ایجاد واکنش های استرس زا، اختلال در مکالمات روزمره (اختلال در محاوره)، مشکلات سایکولوژیک سر و صدا، ایجاد خستگی، تأثیر بر کارایی فرد، مشکلات تعادل و اثرات متفرقه صدا هستند. تماس طولانی مدت با سر و صدای محیط کار با کاهش شنوایی در ارتباط می باشند

دندانپزشکان به دلیل تماس طولانی مدت با سر و صدای ناشی از کمپرسور، توربین-آنگل و دیگر دستگاه های مولد صدا در واحد های دندانپزشکی، از گروه های آسیب پذیر در رابطه با کاهش شنوایی می باشند و در خطر کاهش شنوایی شغلی قرار دارند، بنابراین بررسی آستانه شنوایی در ایشان، امری ضروری است. از این رو مطالعه حاضر با هدف تعیین آستانه شنوایی دندانپزشکان عمومی شهر یزد در سال ۱۴۰۳ انجام شد.

نکات قابل توجه دندانپزشکان
محترم:

طبق نتایج بدست آمده از طرح تحقیقاتی پایان نامه که با اندازه گیری آستانه شنوایی ۷۵ نفر از دندانپزشکان شهر یزد در سال ۱۴۰۳ انجام شد، ۳/۲۵ درصد از دندانپزشکان در گوش راست و ۷/۱۸ درصد در گوش چپ کم شنوایی خفیف داشتند. آستانه شنوایی بالاتر از حد نرمال در این تحقیق در فرکانس های ۳۰۰۰ و ۴۰۰۰ هرتز ثبت شد که مربوط به نویز وسایل دندانپزشکی از جمله آنگل و توربین و صدای کمپرسور میشود، بنابراین از دندانپزشکان محترم خواهشمندم که: در محیط کار از وسایل حفاظت شنوایی استفاده کنید و به منظور پیشگیری و

درمان زود هنگام مشکلات شنوایی تست شنوایی سنجی دوره ای انجام دهید.

خبر پژوهشی: وضعیت شنوایی اکثر دندانپزشکان عمومی شهر یزد نرمال بود.

با تشکر از اساتید راهنمای این طرح

دکتر محمد حسین زارع و دکتر سید

جلیل میرمحمدی

تهیه کننده: سیدمحمد طباطبایی

این متن برگرفته از طرح تحقیقاتی ثبت شده با کد ۱۸۹۵۱ در سال ۱۴۰۳ در دانشکده دندانپزشکی یزد می باشد.